

STANDARDY OCHRONY DZIECI
W HEALTHCARE & HOSPITALITY PROVIDERS SP. Z O.O.
UL. Sanatoryjna 1; 43 – 450 Ustroń (Spółka)

OBIEKTY: Sanatorium i Szpital Uzdrowski Równica, Sanatorium Wilga, Sanatorium Kos, Sanatorium Narcyz, Sanatorium Rosomak

Rozdział 1

Preambuła

Mając na uwadze obowiązek wynikający z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz treść wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie biznesu i praw człowieka, uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw dzieci, Obiekty przyjmują do stosowania Standardy Ochrony Dzieci (Standardy).

Standardy Ochrony Dzieci w *Obiektach Uzdrowiska Ustroń* są realizowane w oparciu o niżej wymienione zasady:

1. Spółka prowadzi swoją działalność operacyjną z poszanowaniem praw dzieci, które z uwagi na swój wiek, stan emocjonalny i psychiczny, są szczególnie narażone na krzywdzenie.
2. Spółka uznaje swoją rolę w prowadzeniu biznesu społecznie odpowiedzialnego i promowaniu pożądanych postaw społecznych.

Spółka uznaje istotność prawnego i społecznego obowiązku zawiadomiania organów ścigania o każdym przypadku krzywdzenia, podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka i zobowiązuje się przygotować personel do stosowania Standardów, aby posiadali kompetencje do wywiązywania się z tego obowiązku.

Rozdział 2

Definicje

Na potrzeby tego dokumentu poniżej wymienionym terminom nadano następujące znaczenie:

1. **Obiekty** miejsca zakwaterowania zbiorowego, w których są świadczone usługi hotelarskie i usługi powiązane oferowane przez Spółkę, obejmujące Sanatorium i Szpital Uzdrowski Równica, Sanatorium Wilga, Sanatorium Kos, Sanatorium Narcyz, Sanatorium Rosomak.
2. **Dziecko/małoletni** - osoba, która nie ukończyła 18 roku życia.
3. **Opiekun dziecka** – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun sprawujący ustawową opiekę nad małoletnim, ustanowiony decyzją sądu opiekuńczego

4. **Obca osoba dorosła** to każda osoba powyżej 18 roku życia, która nie jest dla dziecka jego opiekunem, w rozumieniu pkt 3.
5. **Krzywdzenie dziecka** - to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

- **Przemoc fizyczna wobec dziecka** - jednorazowe bądź powtarzające się działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa.
- **Przemoc psychiczna wobec dziecka** - długotrwała, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:
 - niedostępność emocjonalną;
 - zaniedbywanie emocjonalne;
 - relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu;
 - nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem;
 - niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka;
 - niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną;
 - nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja;
 - sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;
- **Przemoc seksualna wobec dziecka** (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, stosunek seksualny, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne

dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

- **Zaniedbywanie dziecka** Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.
 - **Przemoc rówieśnicza** (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:
 - przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);
 - przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
 - przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie);
 - przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów);
 - cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);
 - wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
 - przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).
6. **Przestępstwo na szkodę dziecka** – kodeks karny co do zasady zawiera katalog czynów zabronionych, które mogą być popełnione na szkodę dorosłych i dzieci. Dodatkowo przewidziane są w nim czyny zabronione, które znajdują zastosowanie w przypadku ich

popętnienia na szkodę osoby małoletniej, w tym także osoby małoletniej, która nie ukończyła do 15 roku życia¹).

7. **Pracownik/personel** to osoba zatrudniona na umowę o pracę lub świadcząca pracę na podstawie zblizonej umowy (np. zlecenie, B2B, umowa o dzieło), a także stażysta, praktykant, wolontariusz itp.
8. **Pracownikiem pracującym z dziećmi** jest każda osoba, której rzeczywiste obowiązki są związane z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
9. **Przedsiębiorca/Spółka** – Healthcare & Hospitality Providers Sp. z o.o. zarządzająca Obiektami, odpowiedzialna za właściwe funkcjonowanie Obiektów pod względem formalnym.

Rozdział 3

Personel Obiektu

1. Spółka prowadzi edukację swoich pracowników w celu wyposażenia ich w umiejętność rozpoznawania objawów/symptomów krzywdzenia dziecka oraz umiejętność szybkiego i odpowiedniego reagowania na sytuacje krzywdzenia.

2. Spółka przed dopuszczeniem do pracy udostępnia każdemu pracownikowi, Standardy Ochrony Dzieci. Personel potwierdza zapoznanie ze Standardami podpisując oświadczenie stanowiące Załącznik nr 1, dołączane do akt osobowych pracownika.

3. Obiekty uwzględniają sytuację dzieci z niepełnosprawnościami.

Przed zatrudnieniem lub dopuszczeniem danej osoby do pracy z dziećmi² ustalane jest czy w przeszłości nie dopuściła się krzywdzenia dziecka. Ustalenia następują zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, przede wszystkim poprzez sprawdzenie czy dana osoba widnieje w rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

¹ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny

² W rozumieniu art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich

Zakres kompetencji i odpowiedzialności osób wyznaczonych do wdrażania Standardów Ochrony

Dzieci

1. Koordynator prowadzi nadzór nad stosowaniem Standardów Ochrony Dzieci prowadzi i jest osobą odpowiedzialną za zapoznanie pracowników z treścią Standardów Ochrony Dzieci oraz monitorowanie jej stosowania.
2. Kierownik Biura Obsługi Kuracjusza pełni funkcję Koordynatora.
3. Koordynator organizuje i dokumentuje proces edukacji pracowników w zakresie rozpoznawania symptomów, że przebywające w Obiekcie dziecko może być krzywdzone oraz sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje, zgodnie z procedurami przyjętymi przez Spółkę.
4. Koordynator opisuje każdą interwencję lub zgłoszone zdarzenie związane z krzywdzeniem dziecka na terenie Obiektu w dokumencie, który jest stworzony do tego celu (np. dziennik zdarzeń lub rejestr interwencji). Dokument zawiera co najmniej:
 - a) numer kolejny w rejestrze rozpoczynający się wraz z każdym kolejnym rokiem kalendarzowym;
 - b) datę zgłoszenia;
 - c) inicjały imienia i nazwiska ofiary, numer w wykazie głównym lub innym wykazie (wraz z jego nazwą) pozwalające w razie uzasadnionej konieczności na namierzenie ofiary;
 - d) inicjały imienia i nazwiska sprawcy – jeżeli są znane;
 - e) nazwę komórki organizacyjnej;
 - f) zwięzły opis przypadku, uprawdopodobniający krzywdzenie małoletniego;
 - g) opis podjętych działań i dokonanych zawiadomień (nazwa instytucji) jeżeli były zasadne;
 - h) wynik wewnętrznego postępowania wyjaśniającego
5. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa, Koordynator jest odpowiedzialny za zabezpieczenie dowodów (w tym nagrań z monitoringu) i przekazanie ich na wnioski służb w formie kopii listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
6. Koordynator jest odpowiedzialny za prowadzenie procedury w sytuacji, kiedy doszło do skrzywdzenia dziecka przez pracownika Spółki lub inną osobę dorosłą, która nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Spółkę lecz przez podmiot trzeci.
7. Koordynator i pozostały personel biorący udział w procedurze zgłaszania, udzielania wsparcia, postępowania wyjaśniającego, zobowiązane są do zachowania w tajemnicy uzyskanych informacji, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Koordynator jest odpowiedzialny za

monitorowanie i aktualizację Standardów Ochrony Dzieci oraz ich dostępność zarówno wśród pracowników jak i innych podmiotów współpracujących ze Spółką oraz gości.

8. Dane koordynatora są dostępne dla wszystkich pracowników i gości Obiektu, również dzieci. Dane muszą zawierać informację, w jaki sposób można skontaktować się z Koordynatorem (adres e-mail, telefon, dostępność: dni i godziny pracy).

Rozdział 4

Zasady bezpiecznych relacji pracownik - dziecko

1. Do stosowania poniższych zasad zobowiązani są wszyscy pracownicy Spółki, również inne osoby dorosłe, które mają kontakt z dziećmi na terenie Obiektu, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą Spółki.
2. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników mających kontakt z dziećmi znajdującymi się na terenie Obiektów jest traktowanie dziecka z szacunkiem i uwzględnianie jego godności i potrzeb.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracowników i inne osoby dorosłe wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.

Rozdział 5

Zachowania i praktyki oczekiwane od pracowników

1. W komunikacji z dzieckiem należy zachować cierpliwość i szacunek.
2. Należy uważnie słuchać dziecka i udzielać mu odpowiedzi adekwatnych do jego wieku i danej sytuacji.
3. W kontaktach z małoletnim należy prezentować postawę otwartą, przedstawić się z imienia, nazwiska i pełnionej funkcji, umożliwić zadawanie pytań udzielając na nie odpowiedzi.
4. Trzeba zapewnić dziecko, że jeśli czuje się niekomfortowo z jakąś sytuacją, potrzebuje pomocy, może o tym powiedzieć Koordynatorowi lub innej wskazanej osobie i uzyskać pomoc.
5. Dziecko należy poinformować, gdzie w Obiektach znajdują się Standardy Ochrony Dzieci w wersji dla niego zrozumiałej. Należy zapewnić dziecko, że jeśli będzie miało pytania może się zgłosić do Koordynatora lub innej wyznaczonej osoby. Do małoletniego należy zwracać się w ustalony z nim sposób. Kiedy jest to zasadne, korzystać należy z alternatywnych form komunikacji dla lepszego przekazu, zrozumienia i nawiązania korzystnej relacji. Prowadząc rozmowę z opiekunem w obecności małoletniego, nie należy ignorować jego obecności.
6. Dzieci należy traktować jednakowo, bez względu na jakiegokolwiek cechy, w tym ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.

7. Jeśli widzisz dziecko/dzieci pozostawione bez opieki, a sytuacja może wskazywać na zagrożenie bezpieczeństwa dziecka, podejmij działania, aby odnaleźć rodzica/opiekuna.

Rozdział 6

Zachowania i praktyki niedopuszczalne ze strony pracowników w stosunku do dzieci w Obiekcie

1. Nie wolno krzyczeć, zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.
2. Nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka, chyba, że występuje zagrożenie zdrowia lub życia dziecka.
3. Nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu nieodpowiednich propozycji. Obejmuje to także seksualnie komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
4. Nie wolno utrwać wizerunku dziecka w celach prywatnych ani służbowych (nagrywanie, fotografowanie) bez zgody rodziców/opiekunów dziecka i zgody samego dziecka. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci. Wyjątkiem jest sytuacja, kiedy wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, czy monitoring w Obiektach - wtedy zgoda rodzica/opiekuna dziecka nie jest wymagana.
5. Nie wolno nawiązywać kontaktu z dzieckiem poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) ani spotykać się dzieckiem poza miejscem pracy.
6. Nie wolno proponować dziecku alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji.
7. Nie można dotykać dziecka, jeśli ono tego nie chce ani w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

Każdy będąc świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, powinien poinformować o tym Koordynatora.

Rozdział 7

Na potrzeby identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą z którą przebywa w Obiekcie, należy:

1. Poprosić o dokument tożsamości dziecka (dowód osobisty) lub inny dokument potwierdzający dane dziecka.
2. W przypadku braku dokumentu tożsamości lub odmowy jego okazania należy poprosić o podanie danych dziecka (np. imię, nazwisko, adres, datę urodzenia) przez zarówno osobę

doroślą oraz dziecko. Dodatkowo należy zapytać zarówno osobę dorosłą jak i dziecko o relację między nimi.

3. Jeżeli osoba dorosła nie jest opiekunem dziecka, powinna zostać poproszona o okazanie stosownego dokumentu np. zgody rodzica na podróżowanie danej osoby z dzieckiem. Może to być zgoda sporządzona w formie pisemnej, w której będą wpisane dane dziecka, dane kontaktowe rodzica i dane osoby, której rodzic powierzył opiekę nad dzieckiem. Jeśli osoba dorosła nie posiada żadnego z ww. dokumentów, należy poprosić ją o złożenie stosownego oświadczenia. Oświadczenie powinno zawierać dane dziecka i dane dorosłego, z którym dziecko przebywa, wraz ze wskazaniem relacji jaka występuje pomiędzy dzieckiem a dorosłym. W przypadku gdy osoba dorosła nie jest rodzicem ani opiekunem dziecka, powinna oświadczyć, iż rodzice/opiekunowie wyrazili zgodę na opiekę nad dzieckiem.
4. W przypadku gdy osoba dorosła w której towarzystwie przebywa dziecko odmówi okazania dokumentu dziecka i/lub wskazania relacji między nimi należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom przebywającym w Obiekcie i że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, pracownicy Spółki mają obowiązek ustalić, czy dziecko jest bezpieczne.
5. W przypadku gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości dotyczących osoby dorosłej towarzyszącej dziecku i jej intencji wobec dziecka, a zwłaszcza gdy odmawia on okazania dokumentu tożsamości lub złożenia oświadczenia zawierającego dane dziecka, należy o tym dyskretnie powiadomić przełożonego, Koordynatora i pracowników ochrony, w taki sposób aby nie wzbudzać podejrzeń.
6. Od momentu, kiedy pojawią się pierwsze wątpliwości, pracownik Spółki powinien być uważny zarówno na dziecko, jak i osobę dorosłą, a o ile to możliwe starać się, by nie pozostali sami.
7. Przełożony, który został powiadomiony o sytuacji, przejmuje rozmowę z osobą dorosłą w celu uzyskania dalszych wyjaśnień.
8. W przypadku gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub o popełnieniu czynu na szkodę dziecka, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się procedurę jak w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka (patrz rozdział 9).
9. W przypadku, gdy świadkami nietypowych i/lub podejrzanych sytuacji są pracownicy innych działów Obiektów/Spółki powinni oni niezwłocznie zawiadomić Koordynatora i przełożonego, a w przypadku ich nieobecności - osobę decyzyjną, która podejmie odpowiednie działania.
10. W zależności od sytuacji i miejsca przełożony weryfikuje, na ile podejrzenie krzywdzenia dziecka jest zasadne. W tym celu dobiera odpowiednie środki prowadzące do wyjaśnienia sytuacji lub podejmuje decyzję o przeprowadzeniu interwencji i zawiadamia policję.

Procedura w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika/inną osobę dorosłą

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika lub inną osobę dorosłą, która nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Spółkę lecz przez podmiot trzeci, osoba, która powzięła tę informację powinna niezwłocznie poinformować o tym fakcie Koordynatora, a pod jego nieobecność inną osobę np. przełożonego.
2. Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić przełożonego/osobę decyzyjną, który powiadamia opiekunów/rodziców dziecka. Osoba, która powzięła wiadomość o zdarzeniu informuje także Koordynatora w formie mailowej/pisemnej.
3. W przypadku, gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Koordynator, po powzięciu informacji, powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchując pracownika podejrzanego o krzywdzenie oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, Koordynator powinien zarekomendować osobie kierującej Obiektem adekwatne działania personalne w stosunku do tego pracownika.
4. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Spółkę lecz przez podmiot trzeci (np. outsourcing) wówczas należy zarekomendować zakaz jej wstępu na teren Obiektu, a w razie potrzeby rozwiązać z podmiotem trzecim umowę.

Rozdział 9

Procedura w przypadku stwierdzenia stosowania innych form przemocy wobec dziecka przez rodzica/opiekuna/inną osobę dorosłą

1. W przypadku stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica/opiekuna lub inną osobę dorosłą, z którą dziecko przebywa na terenie Obiektu, każdy pracownik będący świadkiem takiego krzywdzenia powinien na nie stanowczo zareagować.
2. Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić przełożonego/osobę decyzyjną.

3. Jeżeli pracownik Spółki jest świadkiem przemocy fizycznej zastosowanej wobec dziecka (klapsy, szarpanie, krzyk, inne wymienione w definicji przemocy fizycznej) powinien starać się przerwać krzywdzenie i zareagować.
4. W sytuacji pozostawienia dziecka poniżej 7 roku życia bez opieki, pracownik który powziął informacje o takim zdarzeniu, powinien powiadomić o tym fakcie przełożonego. Przełożony, który został powiadomiony o sytuacji podejmuje decyzje o dalszym postępowaniu, w kontekście zapisów Kodeksu Karnego i Kodeksu Wykroczeń³. W zależności od tego kontekstu przełożony podejmuje próbę odnalezienia rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa na terenie Obiektu i wyjaśnia, że nie może on pozostawiać dziecka bez opieki. W sytuacji, kiedy odnalezienie rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa w Obiekcie nie jest możliwe, lub rodzic/opiekun prawny/inna osoba dorosła nie chce lub/i nie jest zdolna przejąć opieki nad dzieckiem, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka.

Rozdział 10

Zasady monitoringu i aktualizacji Standardów

1. Standardy podlegają przeglądowi i ewentualnej aktualizacji nie rzadziej niż raz na dwa lata.
2. W celu przeglądu i aktualizacji Standardów Koordynator powołuje zespół roboczy, w skład którego wchodzi pracownicy wyznaczeni przez Zarząd Spółki. Zespół ulega rozwiązaniu po zakończeniu prac. W razie potrzeby, zapisy konsultowane mogą być z pracownikami spoza powołanego zespołu robczego.
3. Zespół w swoich pracach uwzględnia:
 - a) obowiązujące przepisy prawa;
 - b) wyniki prowadzonej weryfikacji personelu;
 - c) dane i efekty ze zrealizowanych szkoleń;
 - d) dane z prowadzonych Rejestrów, zgłoszeń i postępowań (zbiorczo, rodzaje naruszeń, napotkane problemy, efekty – bez danych osobowych);
 - e) strukturę organizacyjną i personalną Spółki;
 - f) obowiązujące wewnętrzne procedury i wytyczne mające bezpośredni związek ze Standardami;
 - g) inne, niezbędne dla procesu przeglądu i aktualizacji Standardów.
4. Formalnym potwierdzeniem prac jest karta zmian i kolejne wydanie procedury ze Standardami lub podpisy członków zespołu stwierdzające aktualność zapisów bieżącego wydania.

³ Kodeks Karny art. 160 par.1 i 2; art. 210 par.1, Kodeks wykroczeń art. 106

5. Członkowie zespołu i osoby biorące udział w jego działaniach, zobowiązani są do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w trakcie jego prac.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

1. Standardy Ochrony Dzieci wchodzi w życie z dniem 14.08.2024
2. Standardy Ochrony Dzieci są udostępnione wszystkim pracownikom poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej www.uzdrowisko-ustron.pl
3. Integralną częścią Standardów Ochrony Dzieci są następujące załączniki:

Załącznik 1: Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Dzieci

Załącznik nr 1

**OŚWIADCZENIE PRACOWNIKA LUB WSPÓŁPRACOWNIKA O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI
OCHRONY DZIECI**

Oświadczam, że janiżej
podpisany/a zapoznałem/am się ze zrozumieniem ze Standardami Ochrony Dzieci wraz
z załącznikami i dokumentami powiązаныmi, obowiązującymi w spółce Healthcare & Hospitality
Providers sp. z o.o. i w należących do niej obiektach.

Akceptuję bez zastrzeżeń treść tych dokumentów, zobowiązuje się do stosowania ich zapisów
i postanowień, a w szczególności do reagowania na przejawy krzywdzenia małoletnich
i raportowania informacji na temat zdarzeń i działań niezgodnych z ich treścią.

Miejscowość i data:

Podpis: